

hčerka gre z menoj. Stépanek, tvojega očeta poprosim, da mi podarí to desko; on je ne potrebuje. Jaz jo dam lepo popraviti ter ná-njo sè zlatimi písмени zapisati —

Stépanek. Kaj li?

Miško. „Dobri otroci staremu govoráču.“ Ali ste zadovoljni?

Otroci. Dà, tako stvorite, oča Miško!

Miško. In če vam je drago, pojdemo z večera vsi skupaj na hribec gori v cerkvico, Boga hvalit za veselje, katero smo denes uživáli, da se ne poreče:

„Ves dan so se veselili

A Boga so pozabili.“

Ali čujete? Poldne zvoní. Zdaj ídite domóv in pozdravite mi roditelje. Da ste mi zdravi! Pojdi, Tínica, hčerka moja! (Prime Tínico za roko. — Vsi otidó.)

Zagrinjalo pade.

(Drugo dejánje prihodnjič.)

— x —

Otročje igre.

(Priobčuje P. Miklaveč.)

I. Golobje.

Otroci sedejo ali v kolobar ali kako drugače po versti, a tako treba sedéti, da drug drugemu slišijo. Ko uže sedé, izberó si príimke, n. pr.: prvi je vselej golobinják, drugi je grah, tretji pšenica, četerti oves ali ajda i. t. d., kakor kedo želí. A pómneti je, da ne smeta imeti po dva jednacega príimka. Zdaj prične golobinják igro in reče: golobje so leteli okrog in okrog ter sédli v oves (tudi utegne reči: v ajdo, pšenico i. t. d.) Kedór ima imenovani príimek, treba da takój odgovori: v ovsu (ajdi, pšenici) jih nij, v ječmenu so. Ako se izpozábi ter ne odgovorí, plača globo. Igra se ponavlja, dokler se obilo globe ne nabere.

Po okončanej igri začnó globo nazaj dajati, a to samo tedaj, ako je preterpel kazen tist, kedor jo je zaslužil. To se godí tako: jeden vzame v roko tisto, kar se je poprej v globo vzelo, recimo: nož, robec, klobuk i. t. d. To stvar v roci deržeč vpraša tacega, kateri nij nič globe plačal: „kaj treba da stori ón, čegar blago v roci deržím?“ Kar ta ukaže, to je dolžen storiti ón, čegar je globa, in potlej se kazen družemu prisodi. Tako se igra okončava in zopet ponavlja.

2. Persten.

Otroci sedé v versti, zaklopljeni roci pred soboj deržeč. Tist, ki ima persten, začne ga delíti ter vsacemu v roci seže, in jednemu ga tudi pusti. Nato reče družemu, naj pové, kje je persten? A ta ne sme nobenemu rok odpreti, samo po roci udari tistega, pri katerem misli, da je persten. Ako ugane, dobro za-nj, séde na mesto ónega, ki je imel persten v rokah, a ta mora zdaj persten delíti; ako ne ugane, mora globo plačati, katera se potlej tako razdelí, kakor pri golobjej igri.

(Dalje prihodnjič.)

~~~~~